

Μοναχός Αγάπιος: Μην ελπίζεις ποτέ καλό από τον φιλάργυρο!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Τα πολλά και

διάφορα πράγματα, δηλαδή ο χρυσός, το ασήμι, οι πολύτιμοι λίθοι, και κάθε άλλο

πολύτιμο, γεννούν όρεξη και πόθο στην καρδιά μας για να τα δούμε.

Από την όραση αυτή γεννιέται η επιθυμία να τα αποκτήσουμε για απόλαυση και ωφέλεια μας. Και έτσι όταν τα πάρουμε στα χέρια μας νεκρωνόμαστε από την μισάδελφο φιλαργυρία.

Πρόκειται για μια ανώφελη αγάπη και αχόρταστο επιθυμία για να αποκτήσουμε όλο και περισσότερα από όσα έχουμε, και έτσι με τον τρόπο αυτό ο φιλάργυρος δεν χορταίνει ποτέ.

Γιατί, όσο μαζεύει, τόσο καίγεται χειρότερα από την δίψα για να αποκτήσει περισσότερα.

Μοιάζει με την θάλασσα που δεν χορταίνει όλα τα ποταμιά και με το τζάκι που όσο περισσότερα ξύλα του βάλεις τόσο τα τρώει και τα χωνεύει.

Για τον λόγο αυτό, ο Απόστολος Παύλος ονόμασε πάρα πολύ σωστά την φιλαργυρία ρίζα πάντων των κακών και ειδωλολατρεία, γιατί από όλα τα ανομήματα, κανένα άλλο δεν είναι περισσότερο απάνθρωπο.

Ο φιλάργυρος δεν έχει αγάπη, ούτε γνωρίζει πατέρα, ή μητέρα, ή αδελφούς, αλλ' έχει τους συγγενείς και τους φίλους σαν ξένους, και μόνον τα χρήματα αγαπά, σέβεται και προσκυνά σαν είδωλα.

Γι' αυτό δεν έχει μέρος στην επουράνιο βασιλεία.

Μην ελπίζεις ποτέ καλό από τον φιλάργυρο, αφού ίδιος για τον εαυτό του είναι κακός και απάνθρωπος [λόγω του πάθους της φιλαργυρίας], πώς να είναι εύσπλαχνος για τους άλλους.

Ο φουκάς, το πήλινο αγγείο στο οποίο κρύβουν τα αργύρια, όσα του δίνουν τα παίρνει και τα κρύβει όλα, και ποτέ δεν σου δίνει έστω και ένα από αυτό που αυτά, για να μην είναι ποτέ λειψός. Μόνον όταν τον σπάσεις σου τα αφήνει, χωρίς, βεβαίως, ο ίδιος να μπορεί τότε και να θέλει να κάνει κάτι.

Έτσι είναι ο φιλάργυρος, όσα του δώσουν τα φυλάσσει και τα κρύβει, και δεν δίνει κανενός από αυτά, ούτε ένα νόμισμα μέχρι τον θάνατο του.

Τότε τα αφήνει με το ζόρι ο τρισάθλιος, και απολαμβάνουν άλλοι τον πλούτο, τον οποίο αυτός ο ανόητος μάζεψε με ιδρώτα και κόπο πολύ. Και, μάλιστα, πολλές φορές κληρονομούν από τον πλούτο αυτό ψυχική κόλαση εχθροί και ξένοι.

Απόσπασμα από τον λόγο “Περί φιλαργυρίας” από το βιβλίο του Μοναχού Αγαπίου του Κρητός, “Αμαρτωλών Σωτηρία”. Μεταφορά στην καθομιλουμένη Στέλιος Κούκος.